

1. Wšchedipomnjenje.

Hdyž so se Sserbow runje won k ranju nastajich, so by swoj pucz do Pólskeje wsał, smějesch sady lužiskich měšnikow rjanu plódnju krajinu pscheczahnyč. To je Schlesynska, kiž tebje wobdawa, doniž nohu na pólsko-rušowsku mjesu nještajich. Pruski worjoł (hodler) ju dawno kralowszy schituje. Wšched tym pač so tam rakuske khorhoje smahowale. Tehdy je schlesynski lud k Rakuskej pšuschal.

W lěcze 1740 so pruski trón 28lětnemu Bjedrichu II. dosta. Njenadžizy a nahle tón khorbly mlodženz s wójskom do sušodneje Schlesynskeje stupi, a žadašče sebi s mozu někotre strony teje krajiny.

Kejžorka Marija Theresija jemu s tym wotmolwi, so mózne wójska na njeho póšla.

Alle na tšecze krej-mokre lěto sšjednaschtaj so, a zyła krajina pschińdže k Pruskej, jenož najhornišče kónzy kejžorzy wostachu.

So teje schlesynskej wójnje běšče dwě lěcze mēr.

Bjes tym kejžorka wošlyni, tač so so smuži, pschěhraty kraj sašo sdozywacz. Alle jeje mlody njepscheczal so ji s druha nahle do kraja wali, a powalowašče dwě lěcze dołho Kejžorskich a jim pomhazych Saksow, hdžežkuli jich nadeńdže, dokelž jeho wojerški lud, kiž mějesche swojeho lubeho „Fryzu“ sa šwērneho nana, wschudže khorbly sa njeho do šmjercze džěšče.